

LETTEREN EN KUNST.

RACHMANINOFF IN ONS LAND.

Een vlot vraaggesprek met den
beroemden componist-pianist.

D e n H a a g 14 Februari 1938.

Tot de vele nuttelooze dingen op dit ondermaansche behooren meestentijds ook de zogenaamde persconferenties met beroemde kunstenaars. Nog onlangs boekten wij een vrij groote teleurstelling bij het vraaggesprek dat „op touw” was gezet met den grooten Duitschen dirigent Furtwängler. Wij hebben daarover onze meening gezegd en tevens onderlijnd, dat de mislukking niet aan den kunstenaar zelf geweten mocht worden, doch veeleer aan bijkomende omstandigheden.

Gistermorgen was er een persconferentie bijeengeroepen voor den componist-pianist Sergei **Rachmaninoff**, een zeer bekende figuur ook* in ons land, een kunstenaar met een wereldnaam, zooals er weinigen hebben. Die bijeenkomst liep geenszins op een teleurstelling uit; integendeel, zelden hebben wij zulk een belangrijke conferentie meege maakt. Rachmaninoff's figuur doet zeer veel denken aan die van onzen minister-president. Hij liet zijn journalistieke „kwelgeesten” de keuze, in welke taal zij hem onder vragen wilden en zonder discussie werd het Duitsch gekozen. De kunstenaar was den vorigen dag met den Parijschen trein hiergekomen, na een zeer voorspoedigen overtocht uit Amerika.

In New-York heeft **Rachmaninoff** al sinds twintig jaren zijn verblijf, wijl hij sedert de revolutie zijn Russisch vaderland niet meer heeft betreden. In den zomer resideert hij in Zwitserland, waar hij de noodige rust en verkwikking erlangt van zijn drukke concerttournee's. Al geleidelijk werd geïnformeerd naar zijn vele werken, die ook hier voor een groot deel repertoire verwierven en behouden. Nog in 1929 gaf **Rachmaninoff** hier een recital en in 1930 speelde hij bij Mengelberg zijn tweede piano-concert met orkest. Zijn Europeesche tournee's beperken zich thans tot Engeland, Frankrijk en Nederland, wijl het concerteeren in Duitschland door de deviezenbepalingen moeilijk, zoo niet onmogelijk wordt gemaakt.

Op de vraag, of zijn opera's vaak worden opgevoerd, antwoordde **Rachmaninoff** ontkenkend, eraan toevoegend dat zijn werk, niet modern zijnde, bij het huidige publiek minder in den smaak kon vallen. Er werd op geriposteerd, dat zijn romantische klaviermuziek dan toch wel degelijk repertoire houdt en op de ietwat zonderlinge vraag van een der journalisten, waarom hij eigenlijk de modernen niet speelt, antwoordde **Rachmaninoff** niet zonder ironie, dat hij daarvoor blijkbaar „zu dumm gebaut" was. Dit antwoord was zeker geestiger dan de vraag.

Op een opmerking, dat **Rachmaninoff** destijds op een zijner recitals hier een minder bekende lezing van zijn eigen preludes gaf (wat hebben die journalisten een geheugen) antwoordde **Rachmaninoff** met te zeggen, dat hij volgens een der Londensche critici destijds de tempi van zijn eigen concert te langzaam genomen had. Zoo ging het kruisvuur van vraag en antwoord nog even verder, en **Rachmaninoff** zelf had er schik in.

Wij vernamen nog o.m. dat zijn eerste pianoconcert met orkest door hem is herzien, dat hij met Kreisler nog enkele malen voor de gramfoon speelt, echter zelden, want meestal zijn de beide kunstenaars mijlen ver van elkander verwiiderd.

Met Tschaikowsky had **Rachmaninoff** destijds een ontmoeting, twee maanden voor diens dood; ook met Rimsky en andere prominenten der Russische muziek was hij vroeger in aanraking. Hij releveerde nog de verdienste van de strijkkwartetten van zijn compositieleeraar Tanajef en bevestigde dat hij van de moderne klavierlitteratuur gaarne de werken van Debussy en Ravel speelt.

De studies, die over zijn leven en werk zijn verschenen, heeft hij zelf niet gelezen, daar er waarschijnlijk toch geen nieuws voor hem in te lezen zou zijn!

Op een vraag hoe hij dacht over de vele bewerkingen van Busoni antwoordde **Rachmaninoff**, dat Busoni enkele goede bewerkingen heeft gemaakt, doch ook veel bedorven heeft.

Van de groote pianocomponisten speelt hij gaarne de werken van Chopin en Liszt.

Na zijn recital in Den Haag, geeft **Rachmaninoff** er a.s. Woensdagavond nog een in Amsterdam, om dan ons land weer te verlaten, laten wij hopen, en het is van harte gemeend, tot wederziens!

J. K.

De Maasbode 14-02-1938

Downloaded from Delpher, 2026

LITERATURE AND ART.

RACHMANINOFF IN OUR COUNTRY.

A lively interview with the famous composer-pianist.

The Hague, February 14, 1938.

Among the many useless things in this earthly realm are, most of the time, the so-called press conferences with famous artists. Just recently, we experienced a considerable disappointment with the interview that had been "organized" with the great German conductor Furtwängler. We expressed our opinion on the matter and also emphasized that the failure should not be attributed to the artist himself, but rather to additional circumstances.

Yesterday morning, a press conference was convened for the composer-pianist Sergei Rachmaninoff, a very well-known figure in our country as well, an artist with a worldwide reputation such as few possess. That meeting turned out to be by no means a disappointment; on the contrary, rarely have we witnessed such an important conference. Rachmaninoff's character is very reminiscent of that of our Prime Minister. He left the choice of the language in which they wished to question him to his journalistic tormentors, and without discussion, German was chosen. The artist had arrived here the previous day by Paris train, after a very smooth crossing from America.

Rachmaninoff has resided in New York for twenty years, as he has not set foot in his Russian homeland since the revolution. In the summer, he resides in Switzerland, where he obtains the necessary rest and refreshment from his busy concert tours. Gradually, inquiries were made about his many works, a large part of which acquired and retained their place in the repertoire here as well. As late as 1929, Rachmaninoff gave a recital here, and in 1930 he performed his second piano concerto with orchestra under Mengelberg. His European tours are currently limited to England, France, and the Netherlands, as performing in Germany is made difficult, if not impossible, by currency regulations. When asked whether his operas are frequently performed, Rachmaninoff answered in the negative, adding that his work, not being modern, might appeal less to the current public. It was retorted that his romantic piano music does indeed remain in the repertoire, and to the somewhat peculiar question from one of the journalists as to why he actually does not play the moderns, Rachmaninoff replied, not without irony, that he was apparently "built too stupidly" for that. This answer was certainly wittier than the question. ant-

To a remark that Rachmaninoff had given a lesser-known rendition of his own preludes at one of his recitals here at the time (what a memory those journalists have!), Rachmaninoff replied by saying that, according to one of the London critics of the time, he had taken the tempi of his own concerto too slowly. Thus the crossfire of question and answer continued for a little while longer, and Rachmaninoff himself took pleasure in it. We also learned, among other things, that his first piano concerto with orchestra had been revised by him, and that he played for the gramophone with Kreisler a few more times—though rarely, for usually the two artists were miles apart.

Rachmaninoff met Tchaikovsky at the time, two months before his death; he had also previously been in contact with Rimsky and other prominent figures of Russian music. He further highlighted the merit of the string quartets by his composition teacher Taneyev and confirmed that he gladly plays the works of Debussy and Ravel from modern keyboard

literature. He himself has not read the studies that have been published about his life and work, as there would probably be nothing new for him to read in them anyway!
When asked what he thought of Busoni's many adaptations, Rachmaninoff replied that Busoni had made some good adaptations, but had also ruined much.
Of the great piano composers, he enjoys playing the works of Chopin and Liszt.
After his recital in The Hague, Rachmaninoff is giving another one this coming Wednesday evening in Amsterdam, to then leave our country again, let us hope, and it is sincerely meant, until we meet again! J.K.

[Translation: Google]